

Regeringen muligt at bringe til Afslutning i den korte Tid, i hvilken den har siddet, og da alle disse Love i Virkeligheden er sammenhængende, har man ment at maatte foreslaa samtlige Loves Gyldighed forlænget for 3 Maaneder, til Udgangen af Marts 1927. Der vil da i disse 3 Maaneder blive levnet fornøden Tid til at foretage de nødvendige Overvejelser af de herhenhørende Spørgsmaal, og jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling her i Tinget. Behandlingen kan formentlig ske, uden at der nedsættes Udvalg.

Borgbjerg: Vi kan for vort Vedkommende slutte os til Lovforslaget for de tre første Punkters Vedkommende, det første om Forlængelse af Gyldigheden af den saakaldte Luksustoldlov, det andet om Kriseværnsloven for Cigarer og Cigarillos og det tredje om Nedsættelser af Tolden for visse Hjælpstoffer og Maskiner for Tekstilindustrien. Det er jo en Toldlettelse; det er klart, at det gaar vi med Glæde ind paa. Hvad Punkt 1 angaar, havde den afgaaede Finansminister, da han udarbejdede det Finanslovsforslag, som nu er genindbragt, og overvejede Balancespørgsmaalet, forudsat, at Luksustoldloven foreløbig blev fornyet, idet han tilføjede, at der ved Hjælp af de Midler og eventuelt andre Besparelser kunde vise sig Mulighed for visse Lettelser paa andre Omraader. Hvad Punkt 3 angaar, er det klart, at vi kan gaa ind paa det. Ogsaa Punkt 2 kan vi slutte os til, for deri havde det ærede Medlem Hr. Himmelstrup Ret, at Forudsætningen herfor er til en vis Grad Luksustoldloven af 1. Februar 1924. Derimod kan vi ikke anerkende, at det ærede Medlem havde Ret, naar han sagde, at alle Punkter, altsaa ogsaa Punkt 4, havde Sammenhæng med Luksustoldloven af 1. Februar 1924. For Valutaydelsens Vedkommende er der efter vor Mening ingen saadan Sammenhæng. Vi kunde i December 1924 have vedtaget Valutaydelsen, eller vi kunde have ladet det være, der er ingen hverken reel eller formel Sammenhæng med Luksustoldloven. Det er det ærede Medlem bekendt, det er alle ærede Medlemmer bekendt, at vi fra vor Side ingenlunde var særlig tilfredse med det Afsnit i Valutaloven. Vi havde ønsket en Formueafgift til Afbetaling af de 40 Mill. Kr.s Statsgæld til Landmandsbanke. Det kunde der ikke skaffes et Rigsdagsflertal for. Der fremkom saa Forslag om at lade Halvdelen ydes gennem en direkte Skat, en Indkomstskat, den saakaldte Valuta-

skat, og Halvdelen ved indirekte Beskatning, dels 4 Millioner gennem den allerede bestaaende Omsætningsskat paa Motor-køretøjer, dels ca. 16 Millioner gennem disse Toldforhøjelser paa Vin, Silke og Pelsværk. Det var en Forhøjelse af en indirekte Beskatning, som vi principielt ikke ynder, og vi var ogsaa betænkelige derved, fordi den ganske overordentlig store Forhøjelse af Pelsværkstolden, en Forhøjelse med hele 100 pCt., lægger en Byrde paa et enkelt Erhverv, som er vanskelig at bære og kan vanskeliggøre selve Erhvervet. Det har ogsaa vist sig at være Tilfældet. Man har i dette Erhverv i det sidste Par Aar haft en Arbejdsløshed paa omkring 33 pCt. — en usædvanlig stor Arbejdsløshed. Der var her i Landet Muligheder for en Industri og Handel, hvor København kunde blive en Slags Stabelplads for Skandinavien. Disse Muligheder svækkes altid ved særlige Byrder paa et saadant Erhverv, det er noget, man altid maa tage i Betragtning, naar man taler om Luksustold. Det er kun den ene Side af Sagen, at det er en Merbeskatning, som ganske vist den almindelige Befolkning til en vis Grad kan unddrage sig, men den anden Side af Sagen er, at visse Erhverv derigennem faar en særlig Byrde, der paavirker Arbejdsgivere og Arbejdere, hele Faget, og dermed hele Samfundet. Vi gik kun ind derpaa, fordi det var en nødvendig Betingelse for overhovedet at faa Valutaloven af 20. December 1924 gennemført. Vi gik ind paa denne Ordning, som var en midlertidig Forhøjelse paa 2 Aar. Nu med den 31. December udløber denne Ordning, saa forsvinder denne Skat. Hvis Rigsdagen ikke træffer nogen ny Beslutning, er Skatten ude af Verden, deri havde den tidligere Finansminister Ret, da han forelagde sit Finanslovsforslag, og havde den forrige Regering altsaa siddet, vilde vi ganske simpelt have ladet denne Lov udløbe uden Fornyelse, uden Erstatning. Det drejer sig vist om et Par Millioner Kroner for det sidste Fjerdingaar af indeværende Finansaar, og disse 2 Millioner havde vi taget Hensyn til, Balancen kunde sikkert være holdt uden dem. Nu foreslaar den nuværende Regering en Fornyelse. Det er altsaa — det bør ærede Medlemmer gøre sig klart — en Skatteforhøjelse. Hvis der ikke foretages noget Skridt fra Rigsdagens Side, har vi ikke længere denne Skat, naar dette Aar er udløbet. Den nuværende Regering gik jo til Valg paa Skatenedsættelse — det var Slagordet over hele Linien, det populære Slagord. Man har talt om Stemmekøb. Ja, at love Skatterne ned og ned og